

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 7Csp/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219200296
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anikó Aibeková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2219200296.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Anikó Aibekovou v spore žalobcu: R Collectors, s.r.o., IČO: 50 094 297, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, proti žalovanému: I. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. K. D., o zaplatenie 2.856,37 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá

III. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 28.01.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 2.856,37 Eur, úrokov vo výške 1.824,99 Eur, zmluvných úrokov vo výške 15,90 % ročne zo sumy 2.856,37 Eur od 23.01.2019 do zaplatenia, zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.856,37 Eur od 23.01.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca v žalobe tvrdil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 06.08.2018 medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola pohľadávka postupcu vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli o.i. Obchodné podmienky postupcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky postupcu a sadzobník poplatkov postupcu. Žalovaný svojím podpisom na Zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 3.000,- Eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov. Žalovaný úver neplnil riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, postupca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 22.02.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný časť dlžnej sumy z úveru zaplatil. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v Aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu úveru žalovaný vykonal dňa 18.07.2016. Od toho dňa však žalovaný žiadnu ďalšiu úhradu úveru nevykonal.

3. Žalobca k žalobe priložil nasledovné listinné dôkazy: Všeobecné obchodné podmienky Poštovej banky, a.s., Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, Zmluva o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018 a jej príloha č. 1, Výzva na úradu dlhu zo dňa 22.02.2016, Zmluva o úvere dobrá pôžička zo dňa 04.03.2015, Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 25.01.2016, podací hárok, Aktuálny stav úveru ku dňu 28.09.2018, aktuálny stav pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX ku dňu 22.01.2019, Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby.

4. Súd žalobu s prílohami doručil žalovanému, ktorý sa k nej žiadnym spôsobom nevyjadril. Žalovanú pohľadávku nijako nerozporoval a ani nepoprel.

5. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č.k. 7Csp/9/2019-138 zo dňa 24.11.2020, ktorým žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Voči predmetnému rozsudku žalobca podal odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 11CoCsp/33/2021-188 zo dňa 26.04.2022 návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol (výrok I.) a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

6. Po otvorení pojednávania konaného dňa 23.08.2023 súd zistil, že na pojednávanie sa strany napriek vykázanému doručeniu predvolania osobne nedostavili, svoju neprítomnosť však vopred písomne ospravedlnil žalobca vzhľadom na právny stav z dôvodu hospodárnosti konania. Žalovaný svoju neprítomnosť vopred žiadnym spôsobom neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval. Súd teda pojednával v neprítomnosti strán sporu.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami (uvedené v bode 3.), (v poradí prvým) rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 7Csp/9/2019-138 zo dňa 24.11.2020, odvolaním žalobcu, uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoCsp/33/2021-188 zo dňa 26.04.2022 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

8. Dňa 04.03.2015 právny predchodca žalobcu, Poštová banka, a.s. a žalovaný uzatvorili Zmluvu o úvere dobrá pôžička, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 3.000,- Eur s ročnou úrokovou sadzbou 15,90 % a RPMN Banky 17,11 %. Žalovaný poskytnutý úver mal vrátiť v mesačných splátkach po 69,30 Eur (mesačná anuitná splátka: úroky a istina 66,- Eur + náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver 3,30 Eur). Dátum konečnej splatnosti úveru bol dojednaný dňom 25.03.2021. Žalovaný svoju zmluvnú povinnosť porušil, pričom z mesačnej splátky splatnej dňa 25.11.2015 zaplatil namiesto 66,- Eur sumu 56,98 Eur. Výzvou zo dňa 25.01.2016 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že pohľadávka banky je ku dňu 25.01.2016 je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, pričom ak nedôjde k úhrade záväzku, banka bude oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 22.02.2016 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného, aby obratom zaplatil dlžnú sumu vo výške 3.005,26 Eur. Právny predchodca žalobcu a žalobca dňa 06.08.2018 uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej mala byť postúpená pohľadávka voči žalovanému na žalobcu.

9. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru

podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

10. Na základe vykonaného dokazovania súd mal preukázať, že dňa 04.03.2015 došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že predmetný vzťah je spotrebiteľskou zmluvou, pretože právny predchodca žalobcu zmluvu uzavrel v rámci svojej podnikateľskej činnosti a vystupoval v nej ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Žalobca odvodzuje svoje právo od zmluvy, ktorú žalovaný uzatvoril s jeho právnym predchodcom. Túto pohľadávku voči žalovanému mal získať na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, teda žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa mal stať až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky.

11. V prvom rade súd považoval za potrebné vysporiadať sa s otázkou, či zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky. Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoCsp/33/2021-188 zo dňa 26.04.2021, v ktorom sa konštatuje, že „z obsahu žaloby vyplýva (čo uvádza sám žalobca), že k zosplatneniu predmetných dlhov došlo v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. .... Podľa názoru odvolacieho súdu ale v danom prípade naplnené zákonné predpoklady umožňujúce veriteľovi zosplatniť úver tak, ako to urobil, teda ku dňu 22.02.2016, neboli. K takémuto zosplatneniu mohlo v zmysle citovaných ustanovení dôjsť najskôr po uplynutí troch (celých) mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pričom splátky boli splatné k 25. dňu v mesiaci, teda mohlo sa tak stať pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.10.2015, čo však v tomto prípade nebolo možné, pretože podľa aktuálneho stavu úverového účtu, ktorý predložil súdu žalobca, dlžník splátku splatnú 25.10.2015 riadne uhradil (ďalšiu splátku splatnú dňa 25.11.2015 uhradil už len čiastočne a odvtedy neuhradil žiadnu splátku). Z uvedeného vyplýva, že keďže žalovaný nebol v omeškani so zaplatením splátky splatnej 25.10.2015, nemohol potom veriteľ ku dňu 22.02.2016 pristúpiť k predčasnému zosplatneniu úveru a ak tak urobil, treba tento úkon vyhodnotiť ako neplatný, pretože neboli splnené zákonom stanovené podmienky na platné zosplatnenie, na ktorú skutočnosť musí súd prihliadnuť ex offico. Ak má súd teda vychádzať zo žalobcom predloženého „aktuálneho stavu úveru“, k platnému zosplatneniu úveru nemohlo dôjsť ...“.

12. Napriek tomu, že žalobcovi bol známy vyššie citovaný právny názor odvolacieho súdu vyslovený v tomto konaní, po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie ostal nečinný. Žalobca nedoplnil skutkové tvrdenia k otázke platnosti zosplatnenia úveru jeho právnym predchodcom, nepredložil súdu žiadne dôkazy v tomto smere a nedostavil sa ani na pojednávanie vo veci. Súd teda pri posudzovaní platnosti postupu právneho predchodcu pri zosplatnení spotrebiteľského úveru vychádzal iba z listín, ktoré tvorili prílohu žaloby, a z ktorých jednoznačne vyplýva, že k zosplatneniu nemohlo dôjsť ku dňu 22.02.2016, keďže žalovaný splátku splatnú dňa 25.10.2015 riadne a včas uhradil. Súd poukazuje na právny názor vyslovený vo vyššie citovanom uznesení odvolacieho súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje. Na základe týchto úvah súd dospel k záveru, že úkon právneho predchodcu žalobcu, ktorým zosplatnil úver je absolútne neplatný pre jeho rozpor so zákonom.

13. Keďže súd ustálil, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, v druhom rade skúmal, či mohlo dôjsť platnému postúpeniu neplatne zosplatnenej pohľadávky na žalobcu. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle spotrebiteľskej zmluvy bol stanovený dňom 25.03.2021, pričom Zmluva o postúpení pohľadávky bola uzatvorená dňa 06.08.2018. Z uvedeného vyplýva, že na žalobcu mohla byť postúpená iba splatná pohľadávka jeho právneho predchodcu, nie však celá neplatne zosplatnená

pohľadávka. Ak napriek tomu právny predchodca postúpil celú pohľadávku na žalobcu, postupoval v rozpore so zákonom, pričom takéto postúpenie pohľadávky treba považovať za neplatný právny úkon.

14. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách stanovuje predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky inému subjektu, a to aj nebankovému subjektu bez súhlasu klienta, pričom musí ísť o postúpenie písomnou zmluvou, postúpená môže iba tá časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a ktorá je splatná a podmienkou postúpenia je aj omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti peňažného záväzku voči banke, a to napriek písomnej výzve banky. Dané predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Súdna prax je vzácnou jednotná v závere, že v prípade nesplnenia týchto osobitných zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keďže zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore so zákonom o bankách v prípade nesplnenia stanovených podmienok (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.04.2018 sp. zn. 1Cdo/147/2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2019 sp. zn. 1Obdo/92/2018). Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka ako účastník zmluvy o úvere má obmedzené možnosti postúpenia svojej pohľadávky voči svojmu klientovi zo zmluvy o úvere a to v tom, že môže postúpiť bez súhlasu klienta iba splatnú pohľadávku, resp. jej splatnú časť. Postúpením nesplatnej pohľadávky inému subjektu ako je banka by totiž došlo k neprípustnému vstupu iného subjektu do aktívneho právneho vzťahu, ktorého účastníkom v zmysle zákonnej úpravy zákona o bankách môže byť iba banka. Z uvedeného zároveň vyplýva, že mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru nemôže úspešne uplatniť iný subjekt ako banka (na základe zmluvy o postúpení pohľadávky), keďže tomu bráni uvedená prekážka v možnosti postúpiť nesplatnú pohľadávku. Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách treba dospieť k záveru, že jednoznačne definuje podmienky, za akých (ne)možno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta citovaného ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z ktorých prvou je písomná výzva banky, uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky, klientovi, aby pohľadávku splnil, a druhou je nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku, zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka nebude môcť uplatniť právo postúpiť pohľadávku, a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku trval viac než jeden rok. Tretia veta citovaného ustanovenia vymedzuje povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi dokumentácie o záväzkovom vzťahu, na základe ktorého vznikla postúpená pohľadávka a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/45/2021 zo dňa 16.11.2021). Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihladať ex offo (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/40/2022 zo dňa 01.03.2023).

15. Keďže súd dospel k záveru, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, teda sa nemôže domáhať zaplatenia peňažnej pohľadávky od žalovaného. Aktívnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, týmto nositeľom nie je.

16. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu je žaloba nedôvodná v celom rozsahu a preto ju súd zamietol.

17. Pre úplnosť súd poznamenáva, že posudzoval aj otázku premlčania u tej ktorej neuhradenej splátky, pričom dospel k záveru, že splátky splatné dňa 25.11.2015, 25.12.2015 a 25.01.2016 boli v čase podania žaloby (dňa 28.01.2019) už premlčané.

18. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

19. Súd o nároku na náhradu trov rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, teda podľa úspešnosti žalobcu v konaní. V rámci trov konania rozhodoval súd i o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 1, ods. 3 CSP). Keďže ide o jednotné prvoinštančné konanie, ktoré netvorí pri zrušení rozsudku odvolacím súdom samostatné celky, súd o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodol podľa konečného úspechu strán v konaní. Žalobca bol v konaní neúspešný (úspešný bol v nepatrnej časti v odvolacom konaní), úspešní žalovaný má preto nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcovi, nakoľko mu však žiadne trovy počas konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.